

๑๗ กระสือ กระหัง

ลูกมีความสงสัยเกี่ยวกับเรื่องผีกระสือมานานแล้ว เรื่องมีอยู่ว่า สมัยที่ลูกยังอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัจจุบันนี้ลูกย้ายมาอยู่ที่จังหวัดปทุมธานีแล้ว ทุกคนในหมู่บ้านจะเคยเจอผีกระสือจนทำให้รู้สึกเป็นลึกลับปกติในชีวิตประจำวัน ซึ่งวิธีสังเกตคนเป็นกระสือที่คนในหมู่บ้านจะรู้จักัน คือ บุคลิกของคน ๆ นั้นจะไม่ชอบสูงส่งกับใคร ชอบอยู่ในที่มืด แม้ในเวลากลางวัน ก็จะไม่อยู่แต่ในบ้าน ทำบรรยากาศในบ้านให้ดูสลับ ๆ ทึม ๆ ถ้าใครมีญาติพี่น้องเป็นกระสือ เวลาทานข้าว จะชวนเท่าไรเขาจะไม่มากินด้วย จะกินข้าวที่หลัง แอบกินคนเดียวในมุมลับ ๆ และชอบกินของสด ๆ คาว ๆ ถ้าบ้านไหนมีคนใกล้จะคลอดลูก ยิ่งเป็นที่สนใจของกระสือมาก เพราะกระสือชอบกินของสกปรก ชอบกินรกและเลือดของเด็ก

โดยแอบเข้ามาในบ้านตามร่องกระดาน
พื้นบ้าน เนื่องจากบ้านสมัยนั้นมักจะยกสูง
โดยมีใต้ถุนบ้านไว้ ไม้กระดานก็ไม่ได้ติดกัน
แบบสมัยนี้ จะเป็นร่องกระดาน

วิธีป้องกันกระสือเข้าบ้าน คือ เขาจะ
เอาลวดหนาม หรือไม้ไผ่ที่มีหนามมาวางไว้
ใต้ถุนบ้าน เพราะมีความเชื่อว่า ผีกระสือจะ
กลัวลวดหนามเกี่ยวได้ จะไม่มารบกวน ยิ่ง
ถ้าใครมีบาดแผลต้องระวังให้ดี กระสือจะ
มาแอบดูดเลือด และจะทำให้คนๆ นั้นรู้สึก
อ่อนเพลียไป ๒ - ๓ วัน

อีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นกับตัวลูก
เอง ตอนนั้นลูกตากผ้าเปียกไว้ตอนกลางคืน
เข้ามาก็พบว่า มีรอยเปื้อนคล้ายคนมาเช็ด
ปากทิ้งไว้ ลักษณะคราบก็เหมือนปากินของ
สกปรกมา มีกลิ่นคาว ซึ่งคนโบราณจะมีความ
เชื่อว่า ถ้ามีรอยแบบนี้บนผ้า ให้เอาผ้าไปฟาด

กับบันได จะทำให้คนที่เป็นกระสือเจ็บปาก แล้วปากเขาจะบวมๆ เราก็จะรู้ได้ว่าใครเป็นกระสือ ลูกก็ทำตาม ปรากฏว่าเมื่อเดินไปสำรวจตามบ้านต่างๆ โดยเฉพาะบ้านที่ต้องสงสัยที่มียายแก่ๆ อาศัยอยู่คนเดียว ซึ่งคนแถวนั้นจะรู้กันว่ายายคนนี้เป็นกระสือ ก็พบว่ายายคนนั้นปากแสบวมฉึ่งจริง ๆ

ลักษณะของกระสือที่เห็นบ่อยๆ ในเวลากลางคืน หลัง ๓ ทุ่มไปแล้ว คือ จะเห็นเป็นดวงไฟกลมๆ ขนาดเท่าฝ่ามือ มีสีออกแดงๆ เหลืองๆ เหมือนเปลวเทียน ไม่เห็นเป็นหัวคน และก็ไม่ได้เห็นไส้ห้อยรุ่งเรืองอย่างที่ใครๆ พูดกัน ดวงไฟจะลอยขึ้นๆ ลงๆ ไปมาเหมือนกำลังหาอาหารอยู่ ลูกเองเคยพยายามจะจับหลายครั้ง แต่ก็ไม่เคยสำเร็จ แต่มีคนเคยทำสำเร็จ เขาเป็นพี่ชายของเพื่อนลูกเอง เรื่องเกิดขึ้นที่จังหวัดพัทลุง

เขาเล่าว่า หมู่บ้านเขาก็มีกระสือหลายตัวเหมือนกัน ตอนนั้นเป็นช่วงพลบค่ำ พี่สะใภ้กำลังจะคลอດลูก พี่ชายของเขาก็ยังจับปลาอยู่ตรงบริเวณคลองแถวบ้าน เมื่อพี่ชายมองมาที่บ้านของตัวเอง ก็เห็นดวงไฟดวงหนึ่งลอยขึ้น ๆ ลง ๆ วนอยู่รอบบ้าน นึกว่าไฟไหม้บ้าน จึงรีบกลับมาดู แล้วก็ชวนพรรคพวกเอาไม้ไผ่มาล้อมจับ แล้วก็จับได้ จึงชั่งดวงไฟนั้นไว้ในส้อม พอตอนเช้าดวงไฟก็หายไป เห็นแต่ความว่างเปล่า แต่พอตกกลางคืนอีกครั้ง ก็เห็นดวงไฟยังคงอยู่ในส้อมเหมือนเดิม

เช้าวันต่อมา จึงไปเดินตามหาว่า ใครเป็นผู้ต้องสงสัย ก็พบยายแก่ๆ อยู่บ้านคนเดียว นอนพะงาบๆ หายใจรวรินคล้ายคนใกล้จะตาย ลักษณะเหมือนร่างไร้วิญญาณ พี่ชายของเพื่อนจึงไปยื่นพูดกับยายคนนั้นว่าต่อไปอย่ามายุ่งกับครอบครัวของเขาอีกนะ

แล้วเขาก็ปล่อยกระสือไป เมื่อกลับไปบ้านก็
ไปเปิดสุมออก จากนั้นก็ไม่มีกระสือมากวน
ที่บ้านอีกเลย

กระสือมีจริงหรือไม่คะ สิ่งที่ถูกได้เจอ
และพี่ชายของเพื่อนได้เจอเป็นกระสือจริง ๆ
หรือไม่ กระสือมีลักษณะและมีความเป็นอยู่
อย่างไร ส่วนใหญ่จะเชื่อกันว่า มีแต่หัวกับ
ไส้ลอยไปลอยมา แต่สิ่งที่ลูกและอีกหลายๆ
คนเห็น เป็นเพียงดวงไฟลอยไปลอยมา
แค่นั้นเอง

ลูกเคยได้ยินมาว่า คนที่เป็นกระสือ
ก่อนที่ตัวเองจะตายจะต้องหาคนสืบทอด
โดยหาจากญาติพี่น้องของตัวเอง และใช้
แหวนเป็นสื่อ วิธีการคือ จะถอดแหวนให้ผู้
สืบทอดรับไปใส่ต่อ เขาก็จะกลายเป็นกระสือ
ตัวต่อไป เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงหรือไม่ ถ้า
กระสือมีจริง แล้วกระหังมีจริงหรือไม่

คุณครูไม่ใหญ่

กระสือ คือ ญาติคนหนึ่ง

ญาติอย่างหนึ่ง พี่อย่างหนึ่ง ปู่ตายก็อีกอย่างหนึ่ง แต่เราจะไต่ยีนคำรวมไปเลยว่าญาติปู่ตาย เพราะคำมันคล้องกัน แต่จริงๆ แล้วมันคนละประเภทกัน คือ หน้าตามันจะแตกต่างกันไป และพฤติกรรมหรือความสามารถมันจะแตกต่างกัน ซึ่งตอนเป็นมนุษย์ ทำกรรมหลอกลวงต้มตุ๋นเพื่อนมนุษย์ เช่น นำของปลอมมาหลอกขายว่าเป็นของจริงของโบราณ โดยหากินทางมิชอบ อันนี้คือวิบากกรรมที่ทำให้เป็นญาติ เป็นต้น

ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายก็ตาม ตายแล้วก็จะไปเป็นเปรตก่อน เพราะความโลภอยากได้ทรัพย์โดยมิชอบ มีความหิวโหยมากจากเปรต กรรมยังไม่หมดก็จะเป็นพวกญาติ

ที่กินได้เฉพาะของสกปรก ของคาว ของเน่า
เหม็นโดยจะเข้ามาสิงอยู่กับคนที่มีวิบาก
กรรม เหมือนที่ตัวเองเคยทำตอนเป็นมนุษย์
คือ ไม่ได้สิงได้ทุกคน จะเข้าสิงใครได้ คนนั้นต้อง
มีวิบากกรรมอย่างเดียวกัน มันถึงจะดูดไป
หากันได้

ลักษณะรูปร่างก็คล้ายๆ ผีนั้นแหละ แต่
มีฤทธิ์มากกว่า คือ สามารถแปลงกายเป็น
สัตว์ได้ เช่น แปลงเป็นหมาดำ เป็นงู เป็นต้น
แต่ผีแปลงไม่ได้

ภูตบางตนแปลงร่างได้มาก ภูตบางตน
แปลงร่างได้น้อยหรือแปลงได้บางอย่าง ภูตบางตน
แปลงได้ ๒ อย่าง ๓ อย่าง ๔ อย่าง ภูตบางตน
แปลงได้แค่เป็นหมาดำตัวใหญ่ได้ เป็นงูได้ นี
ยกตัวอย่าง

ภูตชนิดนี้จะมีชีวิตสิงมนุษย์อยู่ เหมือน
กาฝากที่ติดตามต้นไม้ต่าง ๆ ยืนอยู่นานไป

ก็จะยึดทั้งร่างกายและจิตใจมนุษย์ เหมือน
กาฝากที่ขยายขึ้นคลุมต้นไม้ พวกนี้จะชอบที่
มืด ไม่ชอบแสงสว่าง แต่ไม่มีหัวและไส้ที่ลอย
ไปลอยมา เวลาถอดกายออกจากมนุษย์จะ
เป็นดวงเป็นสีๆ ส่วนใหญ่ก็จะมีสีเหลือง สีแดง
สีเขียว สีลัม เป็นต้น (ที่มีหัวและไส้รุ่งริ่ง เป็น
เปรตชนิดหนึ่ง แต่ไม่ใช่กระสือ และจะมีอีกา
ตามไล่จิกไส้ที่ห้อยมา)

ดวงนั้น คือ ดวงจิตของมนุษย์ ที่มีวิบาก
กรรมที่โดนสิงและถูกสิง จะถูกบังคับให้ออก
มา โดยภูตจะห้ามดวงจิตนั้น ซึ่งมนุษย์จะเห็น
แค่เพียงดวงจิตของมนุษย์ ที่มีวิบากกรรม
ลอยไปเท่านั้น แต่ตัวภูตมองไม่เห็น

พวกนี้จะชอบไปกินของสกปรก ของ
คาว ของเหม็นเน่า เวลากินก็จะใช้วิธีกิน
เหมือนมนุษย์นี้แหละ เพราะสภาวะนี้เป็นกึ่ง
หยาบกึ่งละเอียด จึงสามารถกินของหยาบได้

กินเสร็จแล้ว ก็จะเอาปากไปเช็ดตามผ้าที่ตากไว้จริง ๆ เหมือนมนุษย์เช็ดปากอย่างนั้นแหละ ฉะนั้นใครตากผ้าไว้กลางคืน ไปเก็บซะ

สิ่งที่ลูกและพี่ชายเจอคือญาติพวกนี้แหละ ซึ่งมนุษย์เรียกว่า ผีกระสือ ซึ่งมีทั้งหญิงและชาย แล้วแต่มนุษย์จะสมมติเรียก เช่น ผู้หญิงก็สมมติเรียกว่าเป็นผีกระสือ ผู้ชายก็สมมติเรียกว่าเป็นผีกระหัง แต่ผู้ชายไม่มีกระดังหรือหางเป็นสาก อันนี้มนุษย์ก็สมมติกันไปเรื่อย ๆ

การสืบทอดจากร่างหนึ่งไปอีกร่างหนึ่ง เมื่อวิบากกรรมนั้นยังไม่หมด โดยญาติที่จะมารับสืบทอดต้องมีกรรมชนิดนี้ด้วย ไม่ใช่จะไปให้ใครก็ได้ ถ้าไม่มีผู้ที่มีกรรมแบบเดียวกัน ญาติก็ต้องตายไปพร้อมกับร่างที่สิงนั้น คล้ายต้นกาฝากตายพร้อมกับต้นไม้ที่ตัวเกาะอยู่ แล้วไปเกิดเป็นอย่างอื่นตามวิบากกรรมต่อไป เหมือนตายจากเปรตมาเป็นญาติ ตายจากญาติ

ก็ไปเป็นอะไรต่ออะไรตามวิบากกรรม

ส่วนวิธีการถ่ายทอดนั้นก็หลากหลาย
วิธี ขอเพียงผู้มาสืบทอดต้องมีกรรมอย่าง
เดียวกันเท่านั้น ส่วนวิธีการจะถ่ายทอด
อย่างไรก็ได้ จะมอบแหวน หรือจะอะไร
มีหลากหลายวิธีการ ไม่ใช่เฉพาะมอบแหวน
อย่างเดียว

การจะจับญาติไว้ในสุมได้ต้องมีมนตร์
คาถาอาคม อยู่ๆ จะเอาสุมไปไล่จับโดย
ไม่มีวิชาอาคมนั้นยาก แล้วที่ว่าถ้าเอาผ้าที่มี
ลักษณะคล้ายๆ คนเซ็ดปาก และมีกลิ่นคาว
หรือของสกปรกไปฟาดที่บันไดนั้น จะทำให้
เกิดปากบวมบ้าง หรือเอาผ้าไปตัมให้ปวด
แสบปวดร้อนบ้าง ก็เป็นการเสริมแต่งเรื่อง
ราวกันไป หรือการที่ผู้ต้องสงสัยว่าจะเป็นผี
กระสือเกิดปากบวมจึงขึ้นมาอย่างเรื่องที่ว่านี้

ก็เป็นเรื่องของความบังเอิญ ไม่ได้เกิดเพราะว่า
พอฟาดต๋ับบวมจึงขึ้นมา อย่างนี้ไม่ใช่

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

